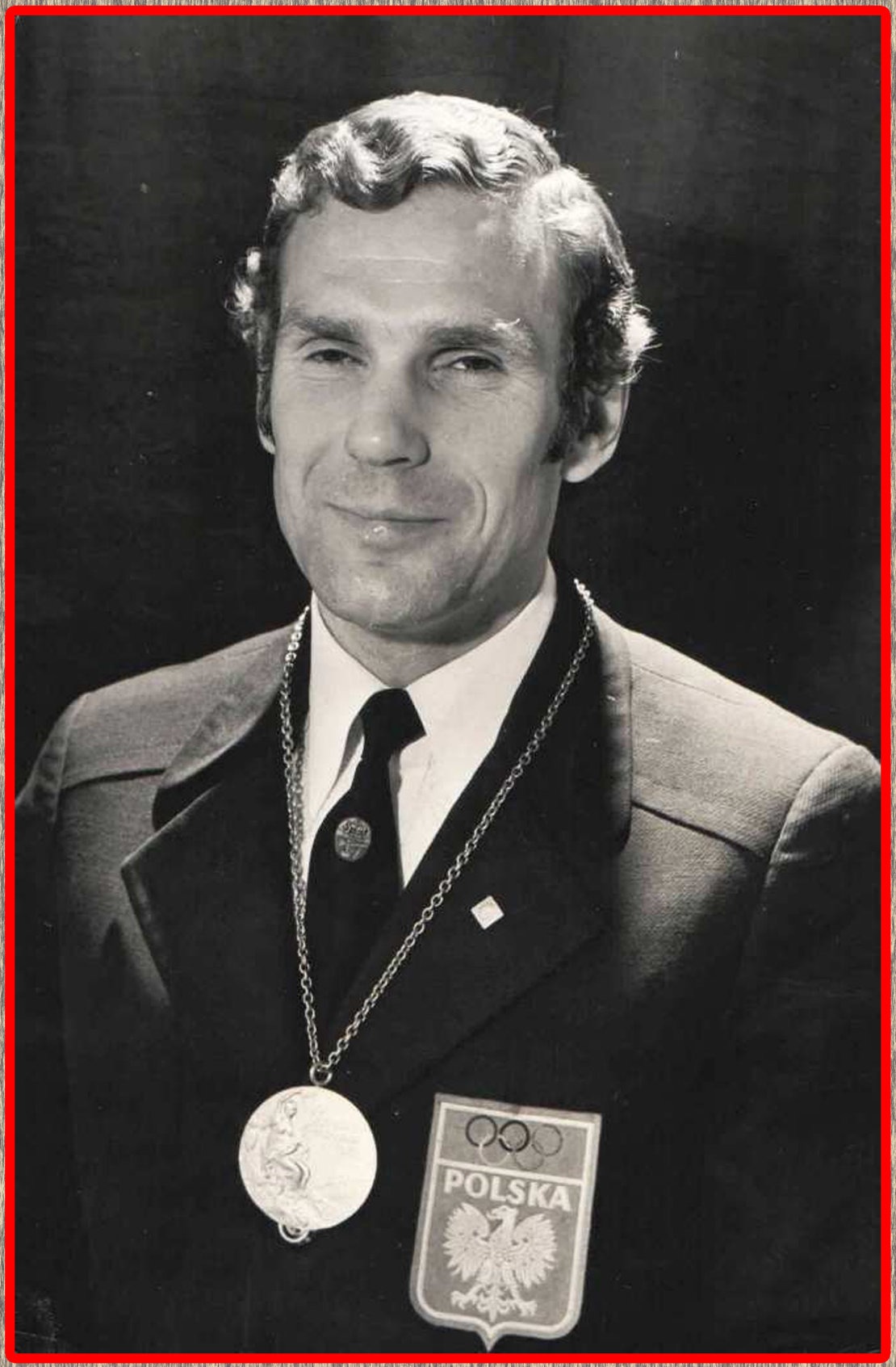
Jan Szczepański

**Jan Szczepański urodzony 20 listopada 1939 r.
w Małczu, w gminie Lubochnia,
syn Heleny i Wincentego Szczepańskich.**

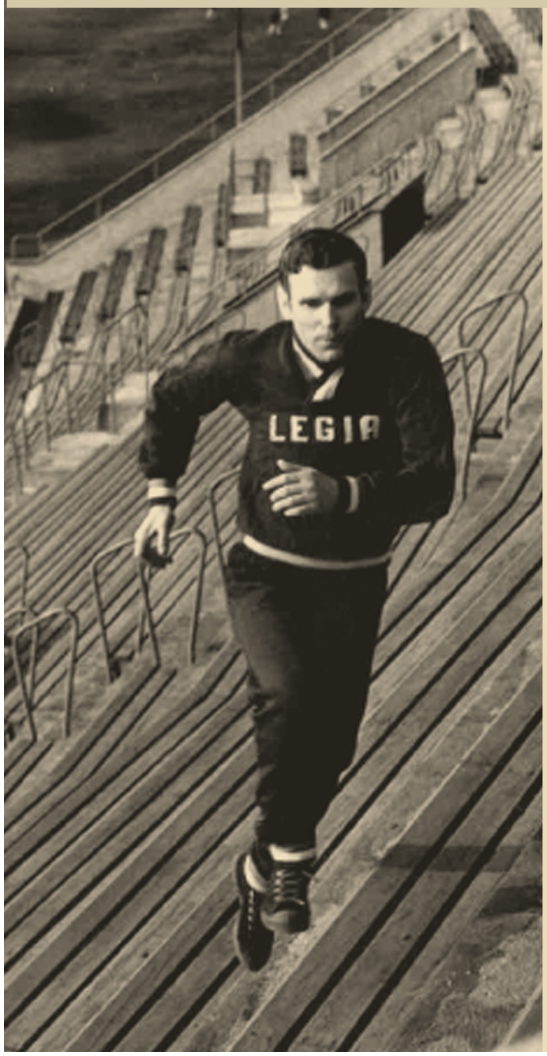
Przygoda z boksem rozpoczęła się w dniu, w którym nauczyciel gimnastyki pan Tomasz Lasota pokazał wychowankom rękawice bokserskie i opowiedział o dyscyplinie bokserskiej.

Jako 16-latek Jan Szczepański rozpoczął treningi w klubie „Pogoń Włókniarz" Zduńska Wola, następnie od 1956 r. do 1959 r. reprezentował klub „Pilica" w Tomaszowie Mazowieckim.

Talent bokserski zainteresował trenera reprezentacji Polski - Feliksa Stamma (pseudonim „PAPA"), który pokierował technicznym przygotowaniem przyszłego mistrza.

Powołany do wojska w Warszawie kontynuował treningi w Warszawskiej Legii do 1975 r., w barwach której reprezentował Polskę 15 razy

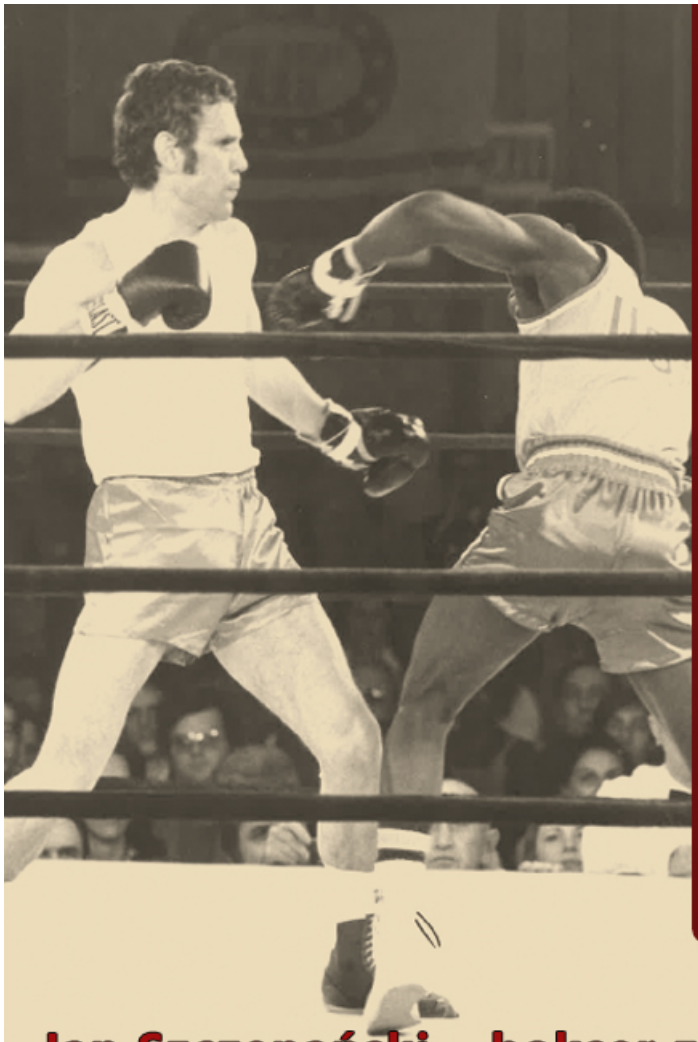

**W roku 1962 ożenił się z Wiesławą,
z którą wychowywał córkę Marzenę i syna Grzegorza
Ze względu na bardzo częste treningi
i brak wolnego czasu bywało, że wraz z rodziną
przebywał na zgrupowaniach sportowych.**

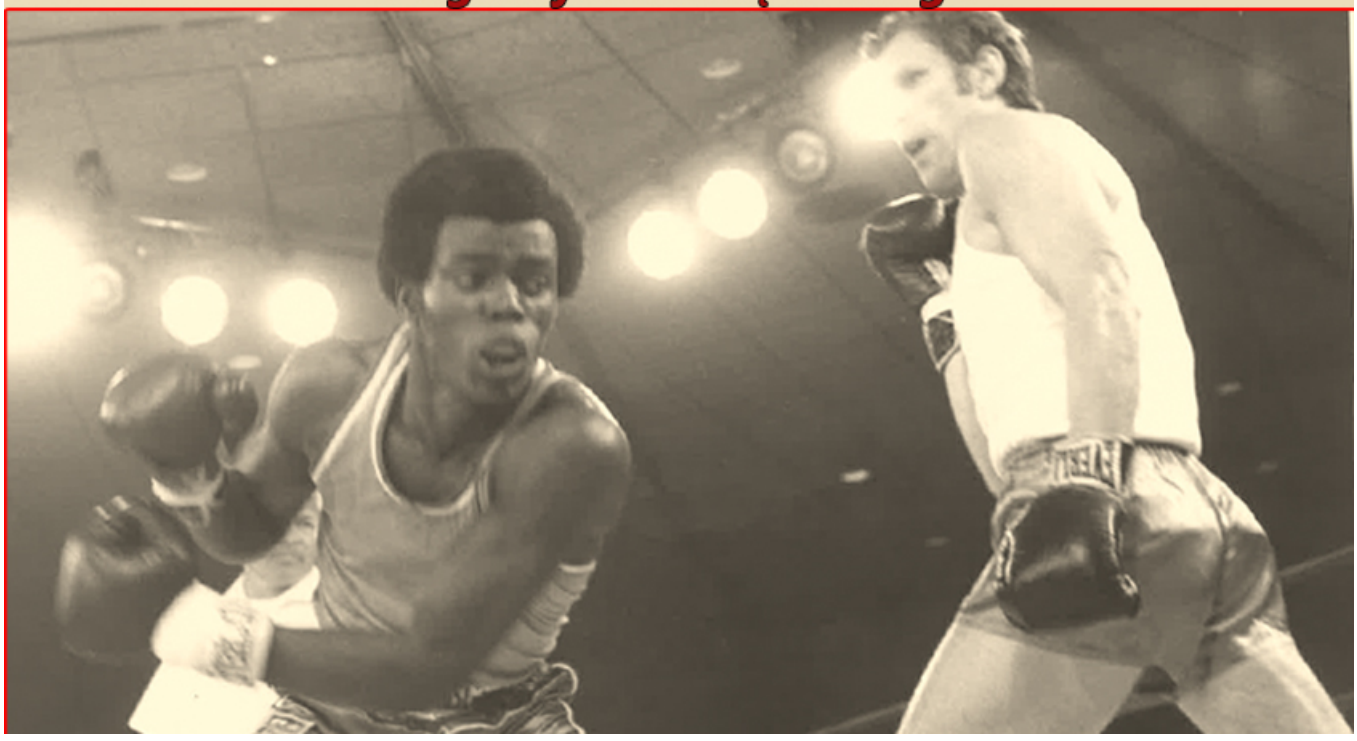

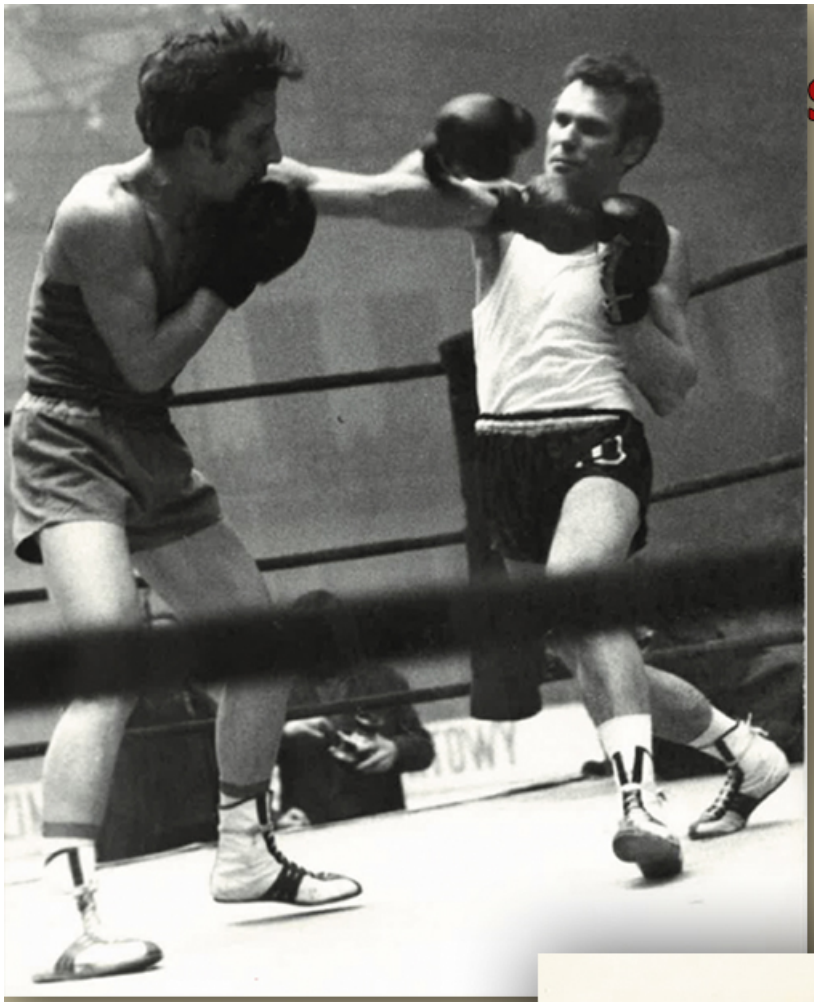

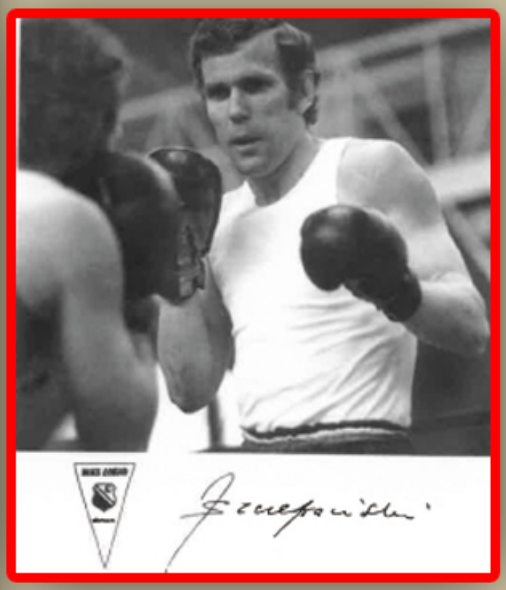

Jan Szczepański – bokser z niesamowitą szybkością, wyczuciem dystansu, fenomenalnym lewym prostym i agresywnością w ringu

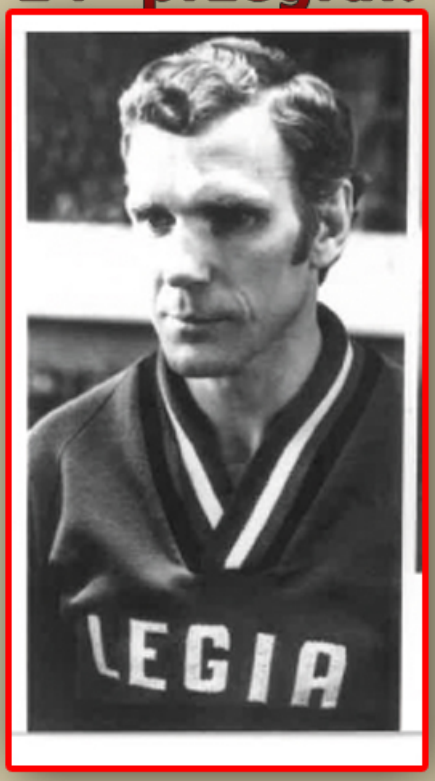

Stoczył 290 walk

251 wygrał

15 - zremisował
24- przegrał.

MISTRZOSTWA POLSKI (indywidualnie):

Srebrny medal - 1958 (waga kogucia)
Srebrny medal - 1959 (waga piórkowa)
Złoty medal - 1962 (waga lekka)
Złoty medal - 1963 (waga lekka)

Złoty medal - 1969 (waga lekka)
Złoty medal - 1970 (waga lekka
Złoty medal - 1971 (waga lekkopółśrednia)
Złoty medal - 1974 (waga lekkopółśrednia)

MISTRZOSTWA POLSKI (drużynowo):

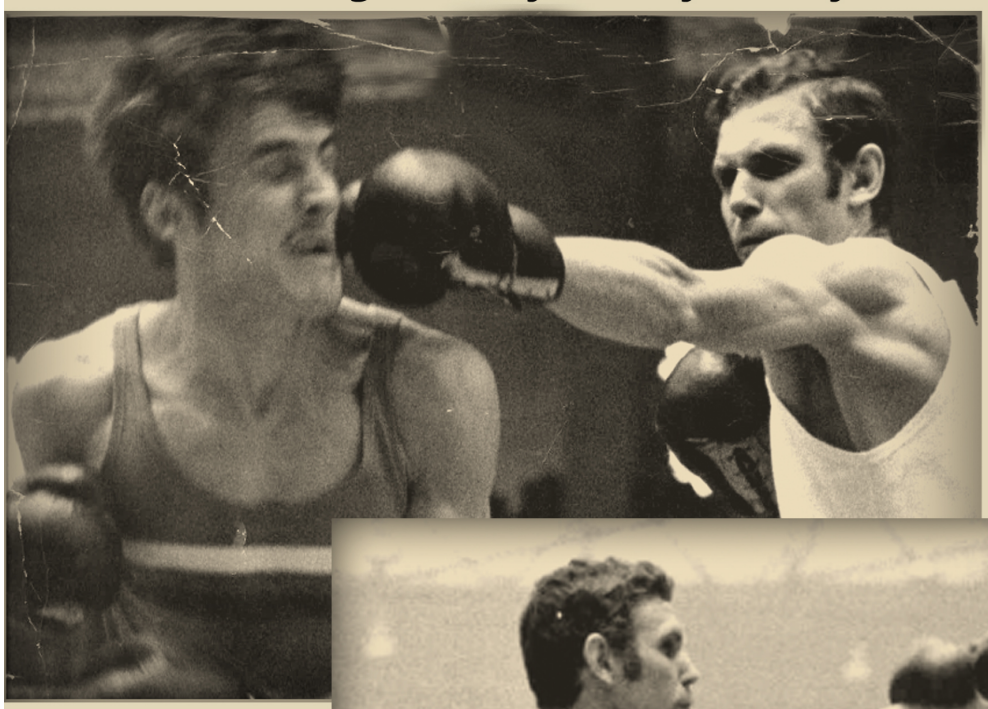
Złoty medal 1960 do 1963 roku
Złoty medal 1968/1969 i 1971
Złoty medal 1973

MISTRZOSTWA EUROPY - MADRYT

ZŁOTY MEDAL - 1971 (waga lekka)

Karierę pięściarza pokrzyżowały problemy zdrowotne z sercem i od 1963 r. do 1968 r. zmusiły do zaprzestania treningów. Dopiero po ponownych badaniach i pozwoleniu od lekarza wrócił do trenowania i na ring, żeby osiągnąć najlepszy wynik w swojej karierze. W roku 1971 zostaje wytypowany przez Feliksa Stamma do reprezentacji Polski w wadze lekkiej w Mistrzostwach Europy w Madrycie, gdzie wywalczył złoty medal.

IGRZYSKA OLIMPIJSKIE

- Olimpiada w MONACHIUM

ZŁOTY MEDAL - 1972 (waga lekka)

Przez ból do zwycięstwa.

Zawodnikowi wagi lekkiej i zarazem kapitanowi drużyny bokserskiej podczas igrzysk przytrafia się stan zapalny w postaci wrzodu i to właśnie na prawej ręce w okolicy kostek.Bokser sam próbuje pozbyć się problemu i ubierając lekkie rękawice boksuje w worek treningowy niestety nie przyniosło to zamierzonego efektu.
Ręka bardzo spuchła,konieczne było zaaplikowanie antybiotyku. Lekarz dopuszczający zawodników do walk obejrzał rękę i podła decyzja:
„Jak chcesz to boksuj, ale jesteś na przegranej ! Jedną ręką nikt nie wygrał olimpiady!”
Jan Szczepański złożył oświadczenie, że walczy na własną odpowiedzialność.
Po pierwszym starciu, w którym boksował w większości lewą ręką przecięto wrzód.
Zdeklasował trzech rywali dostając się do półfinału, w którym jego przeciwnik wycofał się doznając wcześniej kontuzji. Umożliwiło to walkę finałową o olimpijskie złoto z Węgrem Laszlo Orbanem, w którego narożniku stanął Laszlo Papp, jeden z najwybitniejszych pięściarzy.
Jan Szczepański wygrał walkę stosunkiem głosów 5:0 zapisując to wydarzenie na kartach w historii polskiego boksu - mając wówczas 33 lata!

Dwa lata po olimpiadzie, w wieku 35 lat został najlepszym zawodnikiem podczas MISTRZOSTW POLSKI w 1974 r., i ze względu na przepisy nie mógł w tym wieku reprezentować kraju podczas kolejnych igrzysk olimpijskich. Po zakończeniu kariery został trenerem Polonii Warszawa i KSZO Ostrowiec Świętokrzyski, wielokrotnie zapraszany na spotkania z młodzieżą, by podzielić się własnym doświadczeniem bokserskim.

KARIERA w FILMIE

W filmie fabularnym w reżyserii Filipa Bajona pt. „Powrót” (1976 r.) zagrał samego siebie,a także w filmie obyczajowym „Klincz”(1979 r.) Piotra Andrejewa, częściowo inspirowanym jego życiorysem i tego samego reżysera „Za ciosem”(1976 r.) – film krótkometrażowy jako próba ukazania źródeł sukcesów Jana Szczepańskiego. Natomiast wraz z Jerzym Kulejem zagrali jedną z głównych ról w filmie kryminalnym Marka Piwońskiego „Przepraszam, czy tu biją?” (1976 r.). Kilkanaście lat później zagrał jeszcze w„Uprowadzeniu Agaty” M. Piwońskiego (1993 r.)

ODZNACZENIA i NAGRODY

- Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski
- Złoty Krzyż Zasługi (dwukrotnie)
- Zasłużony Mistrz Sportu
- Złoty Medal za Wybitne Osiągnięcia Sportowe (dwukrotnie)
- Nagroda im. Aleksandra Rekszy

- Gwiazda Jana Szczepańskiego w VII edycji Aleja Gwiazd Sportu 15.07.2006 r we Władysławowie

JAN SZCZEPAŃSKI

PIERWSZY HONOROWY OBYWATEL LUBOCHNI

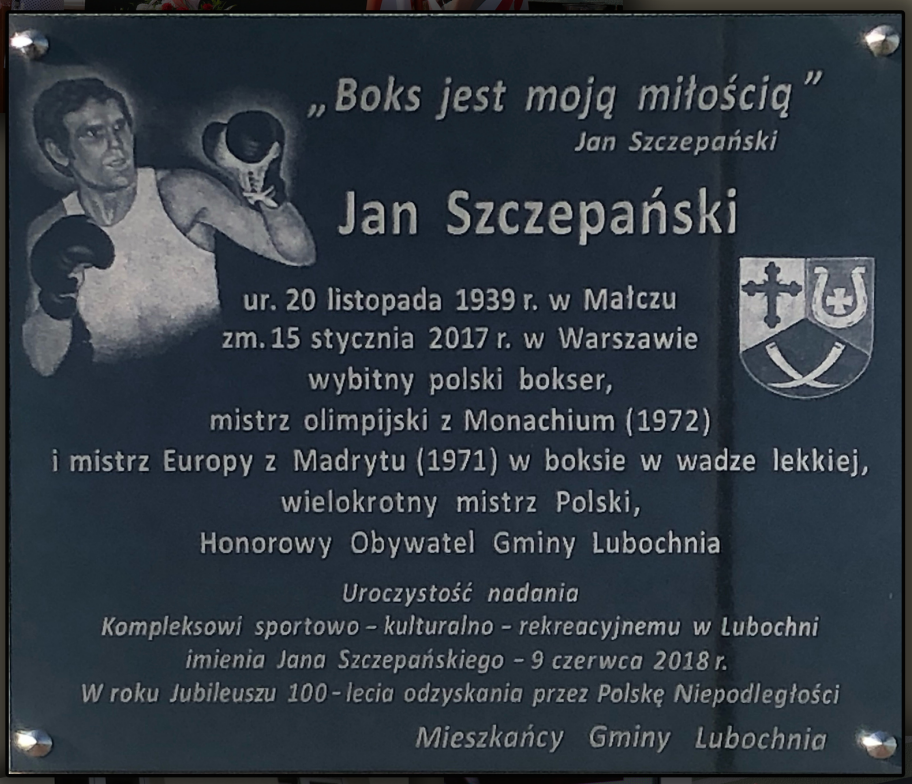

Od 2014 roku na podstawie Uchwały Rady Gminy Lubochnia Jan Szczepański otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Gminy Lubochnia.

9 czerwca 2018 r.

wybudowany obiekt kulturalno-sportowy został nazwany imieniem

JANA SZCZEPAŃSKIEGO

MISTRZ OLIMPIJSKI JAN SZCZEPAŃSKI

Zmarł 15 stycznia 2017 roku w wieku 77 lat został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie.